

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม
เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

๑๑ ก.ค.เอาให้เต็มเหนี่ยว

หลวงปู่ลี วัดถ้ำผาแดง ถวายทองคำ ๑๒ กิโล ๕๐ บาท ๕๐ สตางค์ ดอลลาร์ ๕๐๘ ดอลลาร์ อนุโมทนาทั่วหน้ากันนะ (สาธุ) เข้าวันนี้ได้ ๑๓ กิโลกว่าแล้ว ยันให้ถึง ๕๐๐ ก่อนวันที่ เอ้า วันที่ ๑๑ น้อมบทธอง ที่แรกว่าจะมอบวันที่ ๑๐ (ที่แรกหลวงตากะวันที่ ๑๐ เขามาขอเปลี่ยนเป็นวันที่ ๑๑ ครับ) ตกลงกันเรียบร้อยแล้วเหอว่าวันที่ ๑๑ เอ้า จากวันนี้ถึงวันที่ ๑๑ ยันให้ได้ ๕๐๐ กิโล แล้วข้ามหัว ๕๐๐ ไปเลยนะ ข้ามไปถึงพันกิโลยิ่งชอบใจใหญ่เลยหลวงตา เอ้า มาเรื่อยๆ จวนถึงวันที่ ๑๑ แล้วมาเรื่อยๆ ซิ วันที่ ๑๑ จะเป็นวันทุ่มทองลงเข้าคลังหลวง เอ้า หนุนเข้ามาๆ เอ้าเข้ามาๆ ช่วยชาติของเราให้สว่างงามขึ้นโดยลำดับนะ ให้สว่างขึ้นเรื่อยๆ หนุนขึ้นๆ ให้สูงขึ้นเรื่อยๆ นะ

สวยงามมาก ๆ ดูทุกอย่างสวยงาม การแต่งเนื้อแต่งตัว นี่เนื้อหนังของเมืองไทยเรา การนุ่งอย่างนี้มาสวยงามมาก แบบจิ๊กโก๋จิ๊กเก๋แบบลิงแบบค่างไม่ใช่แบบเมืองไทย ให้พากันจำทุกคนนะ ธรรมจะสอนไม่ผิด ให้เป็นเนื้อเป็นหนังของตัวเองบ้าง อย่าเรวรนไขว่คว้าอะไรมาคว้ามับ ๆ ไม่มีเนื้อหนังเป็นของตนใช้ไม่ได้นะ ทุกอย่างให้มีเนื้อหนัง สงวนเนื้อหนังตนให้ดี มองเห็นพี่น้องชาวไทยเราแต่งเนื้อแต่งตัวเข้าวัดเข้าวา นุ่งห่มนำดูน่าชม ชื่นตาชื่นใจ ใ้หนุนอันนั้นมันแบบกิเลสเผาหัวใจคน จิ๊กโก๋จิ๊กเก๋เปิดทีเปิดหามาให้กันเหมือนหมา ดูไม่ได้นะ เราดูไม่ได้จริงๆ แต่ธรรมไม่เหมือนนั้น เมื่อไม่ควรพูดก็เฉยธรรมดา ไม่นึก แต่ถึงเวลาจะพูดเอาไว้มองอยู่ อย่างเดี๋ยวนี้เอาไว้มองอยู่ เข้าใจไหม

มันขวางตามานานแล้ว มันไม่มีหุมีตาเหอ บ้านเขาเมืองเขาก็มีหุมีตามีขนบระเบียบประเพณีบ้านเมืองเขา เช่นอย่างการแต่งเนื้อแต่งตัว ชาติไหนเขาแต่งแบบไหนๆ ชาติไทยทำไมแต่งแบบหมูแบบหมา แบบจิ๊กโก๋จิ๊กเก๋ เลวกว่าหมาอีกชาติไทยของเราถ้าไม่มีหลักใจ ไม่มีหลักใจก็ไม่มีเนื้อหนังของตัวเอง ให้ฟังเสียงธรรมนะ ไม่งั้นมันจะเลอะเทอะไปหมด ไม่มีอะไรเป็นของตัวเองเลย เลอะเทอะไปหมด การแต่งเนื้อแต่งตัวนี่เป็นการออกสังคัมทั่วๆ ไป ใครมีตาปี่บมองเห็นพัฐู้ทันที ความแน่นหนามั่นคงของขนบประเพณี เนื้อหนังของชาติแต่ละชาติๆ เขามีอะไรเป็นเนื้อหนังของเขา จิตใจของเขาปกลงในประเพณีของชาติ นี่เป็นหัวใจของชาติเขา เป็นเนื้อหนังของเขาเอง ของเราเอาอะไรมาเป็นเนื้อหนัง

มองไปนี่เป็นจ๊กโก๋ มองไปนี่เป็นจ๊กก็ จ๊กก็ไปเลย มองอะไรหาตัวหาตนก็ไม่มี มันเป็นอย่างนี้
กัน เลอะ ๆ เทอะ ๆ นะเมืองไทยเรา

ให้ฟังเสียงนี้ละ เราไม่ได้ตำหนิพี่น้องทั้งหลายเพื่อความเสียหายนะ ตำหนิเพื่อ
ความดีความงาม เพื่อสงวนเนื้อหนังของตน ดูแล้วมันไม่น่าดู พระพุทธเจ้าท่านสอนเป็น
ยังงัยพระ การนุ่งการห่มของพระเป็นยังงัย สบง จีวร เป็นยังงัย ท่านมีแบบมีฉบับ นอกจาก
จะเป็นพระชู้ตื้อเท่านั้นเองมันแหวกแนว เหมือนคนไทยเรามันชู้ตื้อมันแหวกแนว
ชนบประเพณี มันก็เข้ากันได้กับพระชู้ตื้อ ไม่มีแบบฉบับเป็นของตัวเอง แล้วประชาชนชาวไทย
เรามันก็ตื้อ มันถึงมีจ๊กโก๋จ๊กเก๋สับปนกัน มองดูทางนี้ก็จ๊กโก๋ นี่เป็นจ๊กเก๋ นี่เป็นอะไรพูดไม่
ถูกเลย มันดูไม่ได้ละ แสดงว่าจิตใจนี้รวนเรไม่มีหลัก ให้จำเอานะ ทำอะไรไม่สงวนเนื้อหนัง
ของตัวเอง สงวนชาติของตัวเอง ชนบประเพณีของตัวเอง จะเอาอะไรเป็นหลัก พิจารณาสิ ไม่มีหลัก
รวน อย่างอื่นอย่างใดเลยไปตาม ๆ กันนี่ละ ถ้ามีหลักอันใหญ่จับจุดไว้แล้ว อะไร ๆ จะมี
หลัก ถึงจะมีเสียไปบ้างแต่หลักใหญ่ยังดี ๆ แนะ หลักใหญ่เช่นหลักประเพณีของชาติแต่ละ
ชาติ ๆ เขาถือกันอย่างนั้น

หลักของธรรมวินัยของศาสนาพุทธสำหรับพระเป็นยังงัย ท่านบอกไว้เรียบร้อย
ปฏิบัติตามนั้น ๆ จะเป็นทั้งงามตาใจ เราก็เหมือนกัน การแต่งเนื้อแต่งตัวถูก
ชนบประเพณีของบ้านเมือง เรามองดูกันยิ้มแย้มแจ่มใสชื่นชมเป็นอรรถเป็นธรรม ไม่ได้
เป็นกิเลสตัณหาเอาฟืนเอาไฟมาเผากัน และเป็นการส่งเสริมไฟให้ลุกลามขึ้นเรื่อย ๆ คนนี้ก็
แต่งแบบนี้ ๆ แขงหน้าแข้งหลังกันเพื่อเอาฟืนเอาไฟมาเผาหัวมันนั่นแหละ เผาหัวเมืองไทย
เราที่ไม่มีชนบประเพณีไม่มีหลักมีเกณฑ์นั่นแหละ มันเสียเรานะไม่ได้เสียใคร

การพูดนี้พูดเพื่อเรา ให้รักษาเรา เรามีเนื้อหนังเป็นของเรา ทุกคนมีเนื้อหนัง
เป็นของตัวเอง ถ้าส่วนใดที่มันหลุดลุ่ยออกไป เสียแล้วเนื้อหนังของเรา อันนี้ชนบประเพณีของ
เรามันหลุดลุ่ยไปไหน เสียแล้วชาติไทยของเรา พิจารณากันให้ดีนะพี่น้องทั้งหลาย เรามา
สอนโลกเราสอนทุกแบบทุกฉบับ ด้วยความเป็นธรรมทั้งนั้น ให้นำไปปฏิบัติละ การปฏิบัติ
ธรรมของพระพุทธเจ้าก็เป็นธรรมที่เลิศเลอมาแล้ว การนำมาสอนเราก็นำธรรมมาสอน เรา
เองผู้มาสอนพี่น้องทั้งหลาย เราก็ปฏิบัติตัวของเราถึงขนาดที่สละชีวิตกับธรรมกับวินัย ไม่
เคยห่างเหินจากนี้เลย จึงนำธรรมนี้มาสอนด้วยความแน่ใจ ว่าการปฏิบัติตามหลักธรรม
หลักศาสนานี้ชุ่มเย็น ไม่เสียหาย แต่นอกกลุ่มนอกทางไปจากนี้แล้วเอาแน่ไม่ได้แหละ เลอะ
เทอะไปหมดนั่นแหละ จำให้ดีนะ มันจะเหลวแหลกแหวกแนวไปทุกอย่าง นี่สอน ๆ ทุก
แบบทุกฉบับ

การพยายามหาสมบัติเงินทองมาเข้าคลังหลวงของเรา เพื่อเป็นหลักของชาติก็สอน เพื่อชนบประเพณีอันดีงามของพี่น้องชาวไทยซึ่งมีหลักมีเกณฑ์ รักษาสมบัติคือคลังหลวงของเราที่มั่นคง ต่างอันต่างมั่นคงก็ตีไปตามๆ กันหมด ถ้าต่างอันต่างเหลวไหลโลเลดูไม่ได้ นะ อย่าไปคิดเห็นเอาแต่ใจชอบ ๆ ใจชอบมันใจพินใจไฟใจของกิเลส ไม่ใช่ใจรรณีใจธรรมที่สอนคนแล้วปฏิบัติตามเป็นความร่มเย็นนะ เรื่องของกิเลสจะไม่พาใครให้ร่มเย็น มีแต่ความเดือดร้อนวุ่นวาย แล้วชอบเสียด้วยนะ กิเลสมันเสริมทีเดียว การแต่งเนื้อแต่งตัวจนจะดูไม่ได้ ปะหิปล่อยหิปล่อยห่าปล่อยไค้ยมา ดูไม่ได้ เดี่ยววิ่งไปหาหมา เขาจะวิ่งเข้าป่าหมดนะหมา โถ กูก็ว่ากูปล่อยหมดทั้งตัวแล้ว มันเก่งกว่ากูแล้ว เดี่ยวหมาวิ่งไปหมด อย่าเดินจากไปทางนั้นนะ หมาเรามีสี่เท้าตัวมันจะแตกวัดไปหมดนะ รีบไปปิดประตูไว้เดี๋ยวหมาจะวิ่งออกนั้นนะ พวกนี้ไปไล่หมา แต่งเนื้อแต่งตัวยิ่งกว่าหมา หมาสู้ไม่ได้หมาวิ่ง มันจะออกประตูนี้ ปิดประตูแล้วยังนวล (คนเลี้ยงหมา) เราจะสอนพวกนี้ เอาละพอ

เวลาคึกคักๆ ไข้ไหม ต่อยๆ เวลาลงมาแล้วก็ธรรมดาไม่มีอะไร ไข้ไหม เอาละพอ พอหอมปากหอมคอ ให้พากันปฏิบัติ นี่เรากำลังช่วยชาติบ้านเมืองของเรา ให้พี่น้องทั้งหลายต่างคนต่างเห็นชาติของตน เราทุกคนเป็นคนไทย เป็นเนื้อเป็นหนังเต็มตัว ต้องเอาให้เต็มเหนี่ยวของเรานะ เวลานี้จะเป็นการประกาศก้องในเมืองไทยของเราให้ชุ่มเย็นทั่วถึงกัน และประกาศก้องออกเมืองนอกเมืองนาให้เขาได้อุ่นโมทนา อย่าให้เขาชี้หน้าด่าทอว่าเราไม่เป็นท่าอย่างนี้นะ เอาให้ดีให้จริง เวลานี้ก็ก้าวเข้าแล้ว ทองคำเราก็จะเข้าวันที่ ๑๑ นี้ ๕๐๐ กิโล แล้วสุดท้ายดอลลาร์ตกลงก็วิ่งไปตามกัน คือทางธนาคารชาติท่านถามมา เพราะเคยมอบดอลลาร์ติดตามกันไป คราวนี้เราบอกแต่ทองคำ เพราะเอาแบบปุบปับๆ เราไม่เคยคิดถึงดอลลาร์เลยนะ เราจะเอาแต่ทองคำให้ได้ๆ ทีนี้พอแน่ใจปั๊บก็บอกไปทางโน้นเลยว่า จะมอบทองคำ ๕๐๐ ทางโน้นรับทราบแล้วก็ถามมาอีก ส่วนดอลลาร์คราวนี้จะมอบด้วยหรือเปล่า เราชั่งง โธ่ ทางโน้นเคยมีหวังจากทางนี้ไข้ไหมละ คือทางนี้ทองคำไปดอลลาร์ก็ไป นี้ได้ยื่นแต่ทองคำ ทางโน้นเลยสงสัย แล้วดอลลาร์จะได้มอบหรือเปล่า

อ้าว เมื่อสะพานมาทางโน้นความหวังมาหาเรา เราก็เชื่อมสะพานใส่ความหวังรับกันเลย คราวนี้ได้ก็คงไม่มาก วังนั้นก่อนนะ จากนั้นมาก็หมุนอีก บอกได้ก็คงไม่มาก เราว่าจั้นจากนั้นก็มาหมุนกระเป๋าสองลูกศิษย์ลูกหาเรา เอา คราวนี้ได้ ๓ แสนดอลลาร์ เอาจนได้ ๓ แสนดอลลาร์คราวนี้ ทองคำ ๕๐๐ กิโล เรียกว่าเราเอาอย่างจุกจุกๆ จุกจุกๆ ขนาดนี้เรียกว่าสมบูรณ์เต็มที่แล้วนะ เพราะเราไม่คิดว่าตอนนี้เราจะมอบดอลลาร์ กะว่าเราจะมาชวนขายหาทองคำจากพี่น้องทั้งหลาย เอาไปเพื่อวันที่ ๑๒ สิงหา ทีนี้ความคิดมันก็คิดไม่หยุด กลัว

จะหนักจะเบาไปข้างหน้าอะไรต่ออะไร ย้อนหน้าย้อนหลัง สุดท้ายก็ชยับใหญ่เลย เอาตรงนี้แหละเอาเลย นี่ละกรรมพี่น้องทั้งหลายทราบ

หลวงตาหรืออาจารย์พี่น้องทั้งหลายไม่ได้อยู่ ภาษาโลกเรียกว่าเราไม่ได้อยู่เป็นสุขนะ เราจะหมუნตลอดเวลา คิดช่วยชาติบ้านเมืองทุกอย่าง บกพร่องตรงไหนตำหนิติเตียนเพื่อส่งเสริมให้ดีขึ้น ๆ ไม่ได้ตำหนิเพื่อทำลายนะ เราสอนทุกอย่าง ๆ นะ วันนี้ก็พูดเพียงเท่านี้ละนะ ให้พากันอุตสาหะพยายามเอาให้เต็มเหนี่ยวคราวนี้เรา ชาติไทยของเราจะต้องเด่น ชัดหัวความจนลงไปทีมันจะจมลงเมื่อไม่กี่ปีมานี้ละ คราวนี้เอาขึ้นให้ได้ทีเดียว เอาให้สว่างงามเลย คราวนี้ทั้งชาติทั้งศาสนาช่วยกันหนุนกันขึ้น เอาให้เต็มเหนี่ยวให้สว่างงามให้โลกเขาเห็น หลวงตาเห็นจุดนี้ละ รักษาศักดิ์ศรีตั้งงามแห่งชาติไทยของเราเนี่ยสงวนมาก รักมาก ไม่มีอะไรยิ่งกว่านี้ละ เพราะฉะนั้นหลวงตาจึงได้พิจารณารอบด้านแล้วออกที่หนึ่ง ๆ เอาขึ้นให้ได้ว่างั้นเถอะนะ ขอให้เมืองไทยเราขึ้นได้

เราอยู่ในบ้านในเรือนของเรา กินข้าวกับน้ำปลาที่ไม่เป็นไรแหละ ขอให้ทองคำดอลลาร์เรา เข้าสู่คลังหลวงของเราเป็นที่เย็นใจ อยู่ที่ไหนสบาย เข้าใจแล้วนะ เอาละวันนี้เทศน์เพียงเท่านี้ ต่อไปนี้จะให้พร (วันนี้ ๑๐ โมงไปรับทองคำที่บ้านเขาครับ) ไกลไหมจากนี้ไปประมาณ (ครึ่งชั่วโมงถึงครับ) เนอะ มันจะ ๙ โมงแล้วนี่นะ พอ ๙ โมงกว่าเราก็จะออกแล้วไม่ได้อยู่ แแบกร่างไปนี่เห็นไหมท่านทั้งหลาย เมื่อเช้านี้ก็ฉันจ้งหันไม่ได้ ผืนเอา ๆ ผืนไป ผืนมามันผืนเรา สุดท้ายหยุดเมื่อเช้านี้ ตั้งแต่วานขึ้นมาหาเมื่อวานนี้ออนตลอดเวลา ลูกไม่ขึ้น เมื่อคืนนี้ไม่ออกมาเดินเปลี่ยนอิริยาบถเดินจงกรมละ นอนแล้ว ตื่นขึ้นมายังไม่อยากลุก คือมันไม่มีกำลังจะลุก มันเหนื่อยมากนะ นี่พอ ๙ โมงกว่าแล้วจะต้องแบกร่างไปอีก กรุณาพิจารณานะ เราตะเกียกตะกายขนาดนั้น

ทั้ง ๆ ที่เราไม่หวังอะไรแม้เม็ดหินเม็ดทราย เพื่อพี่น้องทั้งหลาย ลูกหลานทั้งหลาย ให้อยู่ร่มเย็นเป็นสุข อุณหภูมิผัดด้วยความมั่นคงของชาติไทยเรานะ ให้พากันถึงใจทุกคนนะ เพราะหลวงตานำพี่น้องทั้งหลายนำด้วยความถึงใจทุกอย่าง ไม่ได้ทำเหาะ ๆ แหะ ๆ นะ ตั้งแต่ร้องโก้กตอนนั้นเราไม่ได้ลืมนะ เราช้องโก้ก หือ เมืองไทยเรานี้จะจมคราวนี้ละ หรือ ป่วยตายายของเราพาถ่อพาพายมา เป็นโทมามาตลอดเวลา ไม่ได้เคยพาล่มพาจมที่ไหนแล้วจะล่มจมนี่ก็จะมาจมเอาเสียตอนลูกหลานทั้งหลายมีจำนวนตั้ง ๖๒ ล้านคนเป็นไปได้อ้อ เป็นไปไม่ได้ เอา จะช่วย นั่นถึงขนาดนั้นนะ ถึงใจ ร้องโก้ก ถึงใจ เพราะฉะนั้นการช่วยพี่น้องทั้งหลายจึงไม่เคยจิตจางนะ ถึงใจตลอดเวลา ๆ ว่าตรงไหนเอาตรงนั้น ๆ เข้าใจเธอ เอาละเทศน์ไปเทศน์มามันจะลงไม่เป็นละ

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาทุกวัน ได้ที่
www.Luangta.com หรือ *www.Luangta.or.th*